

Voor tientallen miljoenen snijden in plannen van 850 miljoen euro voor waterplas ten zuiden van Houtribdijk

Moeras Markermeer moet in delen

DOOR ED DEKKER
ENKHUIZEN - Een moeras van 6.000 hectare langs de Houtribdijk (Enkhuizen-Lelystad) kan niet in één keer worden aangelegd. Per keer is 1500 hectare is het maximum. Dat stelt Roelof Balk van Werkmaatschappij Markermeer-IJmeer. Het moeras is een van de maatregelen om het omvangrijke slibprobleem van de waterplas aan te pakken.

Werkmaatschappij Markermeer-IJmeer presenteert op 21 november in Lelystad een onderzoek naar de plannen om de kwaliteit van de waterplas te verbeteren. Lang niet alle ideeën kunnen worden uitgevoerd, blijkt nu. Voor 'tientallen miljoenen' is gesneden in het eerder genoemde bedrag van 850 miljoen euro.

Ook in afgeslankte vorm ziet Roelof Balk voldoende mogelijkheden om de waterplas ten zuiden van de Houtribdijk te redden. „De natuurlijke kwaliteit van dit gebied is in tachtig jaar tijd, sinds de aanleg van de Afsluitdijk, teruggelopen van 100 naar 10 procent. Een enorme achteruitgang, die schreeuwt om snel handelen.”

Met de aanleg van het moeras en diverse andere ecologische in-

grepen zijn grote economische belangen gemoeid. Door zijn kwetsbaarheid mag er nu geen vinger naar het gebied worden uitgestoken. Woningbouw in het water, uitbreiden van jachthavens, het uitvoeren van plannen voor natuur en recreatie, allerlei projecten worden al jaren geblokkeerd. Balk: „Bij een robuuste natuur is het maatschappelijk draagvlak voor investeringen groter. Het gebied kan dan meer hebben.”

Behalve met fasering kunnen ook in de wijze van aanleg van het moeras miljoenen worden bespaard. Het voorgenomen 'Lepelaariland' bij Almere van 1.000 hectare wordt beperkt tot 300 ha, stelt de Werkmaatschappij voor. Deze voorover moet vooral aanstekelijk werken op

vogels. Ook het moeras moet het vogels aantrekkelijk maken om te 'pendelen' tussen vasteland, meren en aangrenzende plassen. In de Werkmaatschappij werken de provincies Noord-Holland en Flevoland samen. Ook zijn vertegenwoordigd Rijkswaterstaat en de ministeries van Economische Zaken, Landbouw & Innovatie en Infrastructuur & Milieu. In 2009 kreeg Roelof Balk opdracht om de plannen voor het Markermeer en IJmeer nader te onderzoeken. In 2006 is definitief besloten om af te zien van inpoldering tot Markerwaard. Daarna is nagedacht over een andere toekomst voor het gebied.

Verstikkend

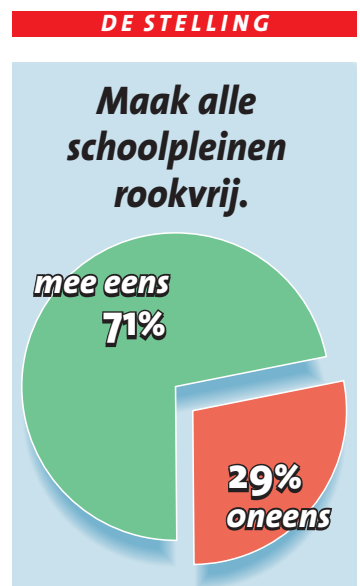
Een andere peiler van het plan is het beheersen van het slib in maatregelen die het water weer helder moeten maken. „Het Marker- en IJmeer zijn in feite één bak vol met slib. Dat is een ernstig probleem. Deze laag zweeft in het water, wordt steeds dikker en werkt verstikkend op al het leven.”

Het slibprobleem is ontstaan met het einde van eb en vloed door de aanleg van de Afsluitdijk. Het slijk krijgt alle gelegenheid om verder aan te groeien. Het Marker- en IJmeer zijn duidelijk kleiner dan het IJsselmeer en daardoor is het probleem in het zuidelijke deel van de vroegere Zuiderzee veel groter.

Met 'lufwetschermen' kan het slib worden gestuurd. Met deze nieuwe methode wordt momenteel een proef genomen voor de kust van Zeevang. De Werkmaatschappij denkt nu aan zo'n 15 kilometer scherm tussen Hoorn en Edam, in plaats van 30 kilometer. Ook wordt voorgesteld om af te zien van een flink aantal lufwetschermen bij het Hoornse Hop, vanwege belemmering voor de recreatievaart. Door de lufwetschermen hoeft de Markermeerdijk misschien minder ingrijpend worden versterkt. De plannen voor het Marker- en IJmeer worden over langere tijd uitgevoerd. Niet over 15 jaar, maar over 30 jaar. Ook deze fasering levert een aanzienlijke besparing op.

De afwijkende kleur van het Marker- en IJmeer verraadt de aanwezigheid van veel slib.

Aantal reacties: 156 stemmen.

Robert Schmidt, Purmerend: Eens. Als je ziet hoe veel schade en narigheid dat rottige roken bij mij en anderen heeft veroorzaakt. Ik ben nu 64 en kan eigenlijk nog maar weinig. Stoppen en of niet aan beginnen dus ook de mogelijkheden beperken.

J.M. aan 't Goor, Heerhugowaard: Eens. Sterker nog: maak alle pleinen en andere openbaar toegankelijke plaatsen rookvrij. Nog veel beter: maak heel Nederland rookvrij. Aan roken zitten uitsluitend slechte, negatieve kanten, zowel voor de rokers als voor degenen die door de rokers geterroriseerd worden.

A. de Visser, Alkmaar: Eens. Dat is een goede aanzet om het roken te ontmoedigen. Daar kan je niet jong genoeg mee beginnen.

A.J. Nijdam, Purmerend: Eens. Scholen hebben hun verantwoordelijkheid naar de maatschappij te nemen. Scholen zijn ook een verlengstuk van de opvoeding.

Hans de Bruyn, Zwaag: Oneens. Deze anti-rooktoer moet stoppen. Als je roken verbiedt/volledig uitbant, moet je beseffen dat de inkomsten uit elkaar. Lesgeven vereist veel aandacht en concentratie. Als je dat acht uur achter elkaar doet, ben je gesloopt. Je moet voldoende rust inbouwen.

De rijschool van De Keizer viert dit jaar het dertigjarig jubileum. Er werken tien mensen. Tom de Keizer heeft het vak zien veranderen. „Het verkeer is heftiger en agressiever geworden. En de navigatieapparatuur heeft zijn intrede gedaan. Vroeger zei de instructeur telkens linksaf, rechtsaf of rechtdoor. Nu laat je iemand op de navigatie een route rijden.”

Ans Bosma, Den Helder: Eens. Natuurlijk. Belachelijk dat je op school mag roken.

Gerard Hemmer, Alkmaar: Eens. Roken is niet (meer) normaal. Niet alleen schoolpleinen maar ook alle voetbalstadions en sportparken moeten volledig rookvrij worden. Ook buitenterassen in de horeca moeten rookvrij zijn.

Kate van Buuren, Odbam: Oneens. Vroeger werd er ook niet veel op gemaakt waarom nu dan wel. Ik vind het echt onzin.

DE NIEUWE STELLING

Rijkswaterstaat is gestart met een proef met informatiepanelen langs de snelweg, ofwel 'bermdrips' waarop de automobilist niet alleen de reistijd per auto kan zien, maar ook de reistijd per openbaar vervoer. Alsof automobilisten op het laatste moment nog denken: 'Laat ik toch maar de trein pakken'. Elke paal met informatiebord kost 100.000 euro. Dit geld kan zinvoller besteed worden.

Ja of nee? Stemmen tot maandag 20 uur via www.nhd.nl

Joël (18) en Sharyma (19) de jongste rijinstructeurs

DOOR MELCHERT LEGUYT
ZAANDAM - Een dag nadat hij achttien werd, haalde Joël zijn rijbewijs. Nu, een half jaar later, leert hij mensen autorijden die soms twee of drie keer zo oud zijn als hij. Joël de Keizer is de jongste rijinstructeur van Nederland. Sharyma Theys (19) is de één na jongste. Ze zijn alle twee in dienst van de Zaandamse rijschool Tom de Keizer, de vader van Joël.

Ze kregen het 'lessen' met de papepel ingegoten. Joël was als kind niet uit de rijschool van papa Tom weg te slaan en Sharyma hoorde dat in dag uit de verhalen van haar vader Jaap, die ook actief is als rijinstructeur (in dienst van Tom de Keizer). „Mijn vader kwam nooit chagrijnig thuis, had altijd wat te vertellen. Hij heeft mij enthousiast gemaakt voor het beroep”, vertelt Sharyma.

Joël reed vaak mee op de achterbank als zijn vader of een collega les gaf en raakte zo betrokken bij het vak. „Op mijn zeventiende ben ik begonnen met de instructieopleiding”, vertelt Joël. „Alleen met het

theoretische gedeelte. Nadat ik mijn rijbewijs had gehaald, ben ik met het praktijkgedeelte begonnen.” Dat hij een dag na zijn 18e verjaardag al zijn rijbewijs haalde, kwam doordat hij daarvoor al wat lessen had gehad. „En op mijn verjaardag zelf heb ik de hele dag gelest.”

Sommige leerlingen staan wel te kijken als er de eerste keer een piepjonge rijinstructeur voor komt rijden. Maar niemand die daar tot nu toe een probleem van maakte. Sharyma: „Ik geef les aan een 52-jarige mevrouw. Die zei tegen mij dat ze alle vertrouwen in me had. 'Je hebt niet voor niets je diploma gehaald', vond ze.”

Sharyma en Joël zijn het over één ding eens: rijinstructeur is een prachtbaan. „Het leukste is het contact met de mensen. Dat is heel afwisselend. De één leert langzaam, de ander snel; de ene leerling moet je zelfvertrouwen bijbrengen en de ander juist weer een beetje afremmen.” Joël wil ook motor- en brommerlessen en autorijlessen met aanhangertje geven. „Dat maakt het nog afwisselender.” Tom de Keizer is trots op zijn

twee jonge rijinstructeurs. „Het zijn kanjers, die goed in hun vel zitten. Moet ook wel, want anders kun je dit werk op zo'n jonge leeftijd niet aan”, aldus de rijschoolhouder. Hij ontziet de twee nog wel een beetje. „Ze werken nog niet fulltime en doen dat ook niet te lang achter elkaar. Lesgeven vereist veel aandacht en concentratie. Als je dat acht uur achter elkaar doet, ben je gesloopt. Je moet voldoende rust inbouwen.”

De rijschool van De Keizer viert dit jaar het dertigjarig jubileum. Er werken tien mensen. Tom de Keizer heeft het vak zien veranderen. „Het verkeer is heftiger en agressiever geworden. En de navigatieapparatuur heeft zijn intrede gedaan. Vroeger zei de instructeur telkens linksaf, rechtsaf of rechtdoor. Nu laat je iemand op de navigatie een route rijden.”

Sharyma en Joël: 'Rijinstructeur is prachtvak.'

FOTO DIRK JONGEJANS

Wereldeditie ook in Colombia

DOOR DIMITRI WALBEEK
Het correspondentennetwerk van Noordhollands Dagblads Wereldeditie is uitgebreid met een nieuwe Noord-Hollander in Zuid-Amerika: Alfredo in Colombia.

De geboren en getogen Alkmaarder woont sinds 2008 in Cali met zijn Colombiaanse vrouw en schoonfamilie. Hij wilde altijd al emigreren. „Niet omdat ik een hekel heb aan Nederland, nee. Maar omdat ik mijn geluk en liefde niet in Nederland kon vinden. En om dat te vinden, maakt het mij niet uit waar ik woon als we maar samen zijn. Het is Colombia geworden.”

Alfredo, die vooraanliggend niet onder zijn eigen naam wil schrijven, is na een lang werkzaam leven in het hele land toe aan een rustpunt. „Om te herstellen van pijn, scheiding, verdriet, dood en stress. Elke dag leer ik meer van het leven, zoals het echt is en heb

Noordhollands Dagblad heeft een online wereldeditie. Te vinden op www.wereldeditie.nl. Bij vragen: wereldeditie@nhd.nl. Of per telefoon: 072-5196272.

het kleine leren waarderen. Ik weet wat rijk zijn inhoudt en nu weet ik ook hoe het is om arm te zijn.

Mijn Colombiaanse vrouw en familie zien mij al niet meer als vreemdeling, ik hoor erbij, hele-

maal, en heb hun respect en steun.” Alfredo wil graag nuances aanbrengen in de vaak negatieve berichten over Colombia in de Nederlandse media. „Colombia is zo verschillend van Nederland en men is heel anders in denken en doen. Ik hoop u regelmatig te berichten van de nieuw-tjes, verschillen, de grillen en de schoonheid van Colombia.”

Zijn eerste bijdrage gaat over de verkiezingen van afgelopen week. Alfredo legt uit waarom Colombianen al een half jaar geleden in de rij moesten staan om te kunnen stemmen.

„En vanaf zaterdagochtend 6 uur tot woensdagochtend 6 uur is het dragen van wapens verboden, anders dan door politie en militairen. Men mag niet binnen 200 meter van het kieslokaal parkeren. Men mag niet met een duopassagier op motor, scooter of fiets. Allemaal maatregelen ter voorkoming van ongeregelde den en terreur.”

Werkgroep wil studies naar bufferen van overtollig regenwater

Zoet water niet laten wegstromen

DOOR LEO BLANK
TEXEL - Zoet water naar de zee dragen. Op Texel weten de bewoners niet beter. „Doodzonde!”, oordeelt landbouwer Arnold Langeveld. Het eiland ligt temidden van het zoute water van Noordzee en Waddenzee. Afsneden van het IJsselmeer als natuurlijk zoetwaterbekken.

Langeveld, tevens eigenaar van Hotel Texel in Eijerland, vindt de tijd rijp om de bakens definitief te verzetten. Het eiland moet maatregelen nemen om het spaarzaam regenwater vast te houden.

Langeveld verzamelde dit voorjaar een groep geestesverwanten om zich heen. De werkgroep Water voor Texel, waarvan hijzelf voorzitter is, fungeert als denktank. Het zijn niet alleen agrariërs die zich druk maken om het toenemende tekort aan goed zoet water. Ook gemeente, Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier en agrarische natuurvereniging De Lieuw denken actief mee. „En Staatsbeheer of Natuurmonumenten willen we er ook bij”, stipt Langeveld het brede belang aan.

Voor hem staat buiten kijf dat voldoende zoet water niet alleen van levensbelang is voor de landbouw op het eiland: „De recreatiesector bijvoorbeeld kan meeprofiteren van een meer waarin regenwater wordt gebufferd. Ook kan waterbergend een tweede waterleidingnet voeden voor het wassen van auto's en doorspoelen van toiletten. Ook de natuur pikt een graantje mee. Natuurgebied Utopia, noordelijk van Oosterend, moet nu in droge voorjaars zout zeewater inhalen om verdroging de kop in te drukken.”

Langeveld en zijn medestanders vinden het de hoogste tijd voor studies naar oplossingen voor de toenemende verzilting

Voorzitter Arnold Langeveld van de werkgroep Water voor Texel.

FOTO GERTHA WESSELS

Verzilting biedt kansen

TEXEL - Verzilting van bodem en grondwater biedt ook nieuwe kansen.

Een groep kwekers op Texel zoekt al enkele jaren met succes naar teelt van producten die juist gedijen onder die omstandigheden. Proefbedrijf

Tested op Texel teelt zoutresistente gewassen als zeekool en strandbied, die door restauranthouders in gerechten worden verwerkt. Sinds dit jaar zijn op het eiland met succes twee aardappelsorten op zilte grond ontwikkeld.

buitendijkse spaarbekkens of nieuw te graven meren. In tijden van droogte in voorjaar en zomer kan het water naar sloten om de percelen land gepompt worden. Hierbij kan voor het pompen gebruik worden gemaakt van windenergie en waterkrachtenergie worden opgewekt.

Andere voorstellen betreffen het injecteren van overtollig regenwater in diepere grondlagen en hergebruik van schoon

water, dat nu na het zuiveringsproces in de rioolwaterzuiveringsinstallatie rechtstreeks in zee wordt afgevoerd. De nieuwe installatie Evertsekoog bij De Koog zou een hoofdrol kunnen vervullen.

Tenslotte wordt gedacht aan het direct terugpompen van zout kwelwater in zee. Dat komt nu in het gebied De Petten nog in aanraking met zoet water. Het slotenstelsel aan de binnenduinrand zou zodanig aangepast kunnen worden dat zoet water langer bewaard wordt.

De werkgroep hoopt op financiële steun van overheden voor studies. „Maatregelen om zoet water vast te houden zijn een zaak van lange adem. Maar de tijd dat we ons schaarse zoetwater zo achteloos verspillen is voorbij. Zoet water zo maar weggepompen in zee is doodzonde. Texel kan dienen als proeftuin voor heel Nederland.”

(ADVERTENTIE)
Najaarseditie trouwmagazine 'Ja, ik wil!' nu verkrijgbaar!
Boordevol romantiek, trends, bruidsmode en nog veel meer...
Wil je deze uitgave gratis ontvangen?
Vraag een exemplaar aan via: www.nhd.nl/trouwmagazine (zolang de voorraad strekt)

(ADVERTENTIE)
Kijk het voor laatste nieuws uit de regio op www.nhd.nl